

Uchwała nr 01/2016 z dnia 14. 06. 2016
w sprawie wystąpienia do Rady Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu
Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie z wnioskiem o nadanie dr.
Krzysztofowi Gurbie stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie naukowej filozofia
podjęta przez komisję habilitacyjną powołaną przez
Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych

Powołana w dniu 12 stycznia 2016 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych komisja habilitacyjna do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego doktora Krzysztofa Gurby, działała w składzie:

prof. Włodzimierz Tyburski – przewodniczący;
ks. dr hab. Grzegorz Hołub – sekretarz;
dr hab. Helena Ciążela - członek komisji;
dr hab. Joanna Mysona Byrska - członek komisji;
oraz recenzenci:
prof. Bolesław Andrzejewski;
ks. prof. Józef Makselon;
dr hab. Gabriela Besler.

Działając na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 455 z późn. zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich,

w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2014 poz.1383) komisja habilitacyjna wzięła pod uwagę:

1. osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 16 ust. 1 i ust. 2 pkt. 1 ustawy, czyli zbiór publikacji oraz monografia,

2. aktywność naukową Habilitanta, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy (wg kryteriów określonych w paragrafie 4 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1.09. 2011; Dz.U. nr 196, poz. 1165):
 - 1/ autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych i krajowych;
 - 2/ autorstwo lub współautorstwo opracowań zbiorowych, katalogów, dokumentacji, ekspertyz;
 - 3/ *impact factor* publikacji (wg JCR);
 - 4/ liczbę cytowań (wg WoS);
 - 5/ indeks Hirscha;
 - 6/ kierowanie lub udział w projektach krajowych czy międzynarodowych;
 - 7/ międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność naukową;
 - 8/ wygłoszenie referatów na konferencjach krajowych lub międzynarodowych.

3. jego osiągnięcia dydaktyczne, popularyzatorskie i organizacyjne:
 - 1/ uczestnictwo w programach europejskich i krajowych;
 - 2/ udział w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych;
 - 3/ udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism;
 - 4/ członkostwo w towarzystwach naukowych krajowych i zagranicznych;
 - 5/ działalność dydaktyczno-popularyzatorska;
 - 6/ opieka naukowa nad studentami lub pełnienie funkcji promotora pomocniczego;
 - 7/ staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach akademickich;
 - 8/ udział w zespołach eksperckich.

Podstawą oceny dokonań wymienionych w pkt. 1-3 były:

1. Monografia pod tytułem: *MOOC. Historia i przyszłość*, oraz cykl artykułów
2. sporządzony przez Habilitanta autoreferat i zestawiony przez niego wykaz i wybór reprezentatywnych publikacji i pozostałych form aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej (zgodnie z wymaganiami sformułowanymi w art. 12 ust. 2 pkt 2-4 przywołanego wyżej rozporządzenia),
3. sporządzone przez recenzentów oceny osiągnięć, o których mowa w art. 16 ust. 2 ustawy.

UCHWAŁA

Biorąc pod uwagę osiągnięcia Habilitanta oraz przedstawione przez recenzentów opinie, a także przeprowadzoną dyskusję, Komisja w dniu 14 czerwca 2016 r. podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie z wnioskiem o:

nienadawanie doktorowi Krzysztofowi Gurbie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie naukowej filozofia.

Uchwała zapadła następującym stosunkiem głosów:

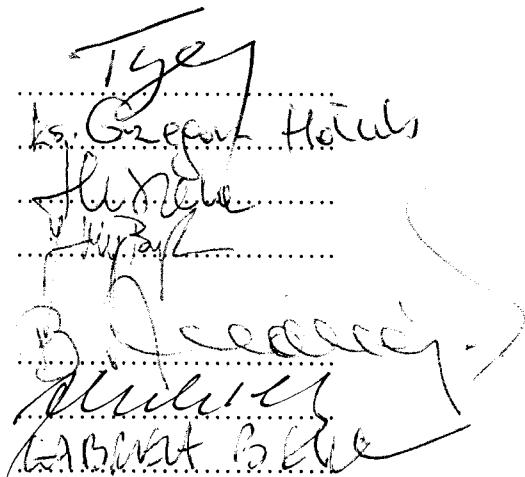
- za nadaniem stopnia naukowego doktora habilitowanego (TAK) – 3 głosy;
- przeciw (NIE) – 2 głosy;
- WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ – 2 głosów.

W posiedzeniu Komisji brało udział siedmiu członków Komisji.

Głosowanie zgodnie z art. 18a ust. 8 ustawy miało charakter jawny. Głosowanie odpowiadało wymogom formalnym sformułowanym w paragrafie 15 ust.1.

Podjęta przez komisję habilitacyjną uchwała ma dla Rady Wydziału Filozoficznego UPJPII **status opinii** (por. art. 18a ust. 11 ustawy).

prof. Włodzimierz Tyburski – przewodniczący
ks. dr hab. Grzegorz Hołub – sekretarz
dr hab. Helena Ciążela - członek komisji
dr hab. Joanna Mysona-Byrska - członek komisji
oraz recenzenci:
prof. Bolesław Andrzejewski
ks. prof. Józef Makselon
dr hab. Gabriela Besler

Tye
ks. Grzegorz Hołub
Helena Ciążela
Joanna Mysona-Byrska
Bolesław Andrzejewski
Józef Makselon
Gabriela Besler

UZASADNIENIE

1. Informacje ogólne:

Dr Krzysztof Gurba w roku **1979** uzyskał magisterium z informatyki na Uniwersytecie Jagielloński, na podstawie pracy „Lingwistyczna propozycja modelowania systemu nerwowego”; natomiast w roku **1986** doktorat z filozofii, również na Uniwersytecie Jagiellońskim, na podstawie pracy „Metodologiczne aspekty reprezentacji wiedzy językowej”.

2. Główne osiągnięcie habilitacyjne

monografia – Krzysztof Gurba, *MOOC. Historia i przyszłość*, Wydawnictwo Naukowe UPJPII Kraków 2015, s. 140.

Prof. Bolesław Andrzejewski w swojej recenzji podkreśla wagę tematu podjętego przez habilitanta w jego monografii. Otóż zdalne nauczanie on line ma krótką historię, poczynając od roku 2008, jednak początki nauczania na odległość sięgają o wiele dalej, do wieku XVIII. Autor monografii odnosi się do tych okoliczności, wskazując na ich wielowymiarowość: mają one charakter organizacyjny, ekonomiczny, merkantylny, logistyczny. Jak zauważa recenzent, habilitant zwraca szczególną rolę na czynnik ludzki, którym ma stanowić wyróżnik programów MOOC; celem i kryterium funkcjonowania kursów ma być człowiek. Ważne jest tu zwrócenie uwagi na aspekt struktur i mechanizmów poznawczych. Recenzent wskazuje tu na pozytywny ruch w stronę humanizacji efektów informatycznych. Prof. Andrzejewski zauważa również pewną słabość pracy: habilitant mógł wprowadzić swoje rozważania na szerszy grunt filozoficzny, odnosząc się to kulturowego symbolizmu czy konstruktywizmu w humanistyce. Recenzent wskazuje, że habilitant ma świadomość ograniczeń metody zdalnego nauczania: jest świadomy, że w ten sposób trudno jest zastąpić relację mistrz-uczeń.

Recenzent ocenia pozytywnie inne naukowe publikacje habilitanta, wskazując na to że niektóre z nich przywracają potrzebę i wiarę w „distance learning” (s. 4). Podobnie ocenia on wysoko dokonania dydaktyczne, organizacyjne i konferencyjne. Co do tego ostatniego, prof. Andrzejewski zwraca uwagę na uczestnictwo w 49 konferencjach, krajowych i zagranicznych;

organizowanie, współorganizowania i przewodniczenie zespołom tematycznym na 18 takich wydarzeniach naukowych. Podkreśla on również, że dr Gurba był wielokrotnie nagradzany za swoje osiągnięcia.

Uwzględniając działalność naukową, dydaktyczną i konferencyjną, recenzent popiera wniosek, aby dr. Krzysztofowi Gurbie nadać stopień doktora habilitowanego nauk „o poznaniu i komunikacji”.

Ks. Prof. Józef Makselon w przedstawionej recenzji wskazał, że filozofia w dorobku dr Gurby ujawnia się niejako w tle. Po swoim doktoracie zainteresował się on badaniami nad szeroko rozumianymi procesami poznawczymi i sztuczną inteligencją. Monografię habilitanta na temat zdalnego nauczania, ocenia recenzent jako pozycję poruszającą ważną kwestię przekazu wiedzy w świecie współczesnym. Może ona wydatnie pomóc w budowaniu społeczeństwa wiedzy w Europie. Recenzent zwraca uwagę, że już tutaj pojawiają się wątki filozoficzne, jak spór kognitywizmu z konstrukcjonizmem, czy idea uczestnictwa, otwartości czy integracji środowisk akademickich. Nowatorską ideą jest kwestia programów MOOC, które byłyby samoregulujące się i skierowane na użytkownika. Zresztą habilitant reprezentuje umiarkowany optymizm, co do całości przedsięwzięcia, ze względu na docenienie czynnika ludzkiego w jego promocji i rozszerzaniu się. Generalnie recenzent ocenia pracę jako pozycję napisaną dobrym językiem i oryginalną; coś, co warto przetłumaczyć na język angielski.

Pozostały dorobek habilitanta recenzent ocenia jako spójny tematycznie, stanowiący wartościową całość i wykazujący wysokie kompetencje autora. Prof. Makselon zwraca uwagę, że uważna analiza dorobku dr Gurby ujawnia, iż ma on na swym koncie wiele pozycji z zakresu filozofii (dzieła zbiorowe, tłumaczenia, recenzje książek filozoficznych), jak również uczestniczył on w wielu sympozjach czy projektach badawczych, które wyraźnie mają charakter filozoficzny.

Na szczególną uwagę zasługuje jego zaangażowanie dydaktyczne, gdzie habilitant wykłada przedmioty z zakresu informatyki, dziennikarstwa i filozofii. Ponadto, było promotorem wielu prac licencjackich i magisterskich. Wygłosił wiele referatów, na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Jest członkiem rad naukowych paru periodyków i należy do kilku organizacji naukowych, w tymi międzynarodowych.

W konkluzji recenzent zaznacza, że w rozwoju naukowym habilitanta dostrzega się przejście od zainteresowań ogólnofilozoficznych do tych kognitywistycznych. Jego dorobek charakteryzuje się interdyscyplinarnością i innowacyjnością. I choć jego publikacje pochodzą z zakresu filozofii umysłu, informatyki, edukacji i pedagogiki, to jednak posiadają one wyraźny rys antropologiczno-etyczny. Prof. Józef Makselon formułuje pozytywny wniosek o nadanie dr Krzysztofowi Gurbie naukowego stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych i społecznych, w zakresie filozofii.

Dr hab. Gabriela Besler omawia dorobek habilitanta i zauważa, wstępnie, że jako całość nie jest on nazwany; recenzent zastanawia się czy tytuł książki nie byłby zarazem tytułem całości osiągnięcia naukowego. Dr hab. G. Besler ustosunkowuje się do badań przedstawionych w monografii habilitacyjnej: wskazuje na brak wskazania głębszych, teoretycznych podstaw nauczania na odległość; jeszcze mniej jest tam badań własnych w ukazaniu filozoficznych uwarunkowań e-learningu. Odniesienie do tych podstawowych kwestii zostało już poczynione, jednak habilitant nie przywołuje tych ustaleń. Co więcej, w literaturze którą on przywołuje nie ma pozycji filozoficznych.

Recenzentka wskazuje również na zalety monografii. Ze względu na wykształcenie w dziedzinie informatyki, habilitant odwołuje się do cybernetyki, podaje podstawowe pojęcia z zakresu e-learningu, opisuje nowy typ programu MOOC, łączący w sobie zalety dwóch systemów funkcjonujących do tej pory: xMOOCów i cMOOCów. Nowy rodzaj nazwał sMOOCami, ze względu na zaangażowanie uczestników w ich współtworzenie i ich ukierunkowanie na potrzeby zaangażowanych jednostek.

Recenzentka wskazuje na szeroką grupę zasygnalizowanych problemów filozoficznych, które autor monografii mógł podjąć i rozwinąć, a tego nie uczynił. Problemy te można zakwalifikować do: teorii poznania, filozofii społecznej, filozofii człowieka, etyki, filozoficznych założeń pedagogiki, filozofii nauki i ontologii. Recenzentka wskazuje również na inne niedoskonałości monografii habilitacyjnej, które mają zasadniczo charakter metodologiczny. Dr hab. G. Besler ocenia również pozostałe pozycje, które są podstawą wszczęcia postępowania habilitacyjnego i dostrzega w nich – podobnie jak w samej monografii – brak pogłębionej analizy problematyki filozoficznej.

Recenzentka omawia pozostały dorobek podoktorski i dostrzega, że się tu pewna problematyka filozoficzna („Metodologia sztucznej inteligencji”), choć zarazem jest ona tylko zasygnalizowana i brak jest skrupulatnego jej omówienia. Tak więc, nawet w tej części recenzentka nie zauważa znaczących osiągnięć z zakresu filozofii. W wymiarze organizacyjnym i dydaktycznym, dr Gurba posiada znaczne osiągnięcia, choć jego aktywność na rzecz filozofii była niewielka.

Dr hab. Gabriela Besler konkluduje w swojej recenzji, że przedstawiona monografia wraz z serią 19 artykułów nie spełnia ustawowych wymogów do nadania autorowi stopnia doktora habilitowanego w zakresie filozofii. Stąd składa ona wniosek o niedopuszczenie dr Krzysztofa Gurby do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

3. Ocena dorobku i aktywności naukowej:

Ad. 1/ autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopiśmie międzynarodowych i krajowych.

Habilitant przedstawił 14 artykuły naukowe opublikowane po doktoracie z filozofii w czasopiśmie naukowych, w tym 2 odnotowane na liście ERIH. 5 artykułów to rozdziały w dziełach zbiorowych, materiały pokonferencyjne. Habilitant redagował lub współredagował 10 dzieł zbiorowych.

Ad. 2/ katalogi wystaw – brak;

Ad. 3/ *impact factor* publikacji (wg JCR) – 0;

Ad. 4/ liczbę cytowań (wg WoS) – 0;

Ad. 5/ indeks Hirscha – 0;

Ad. 6/ kierowanie lub udział w projektach krajowych czy międzynarodowych:

Habilitant brał udział, jako koordynator, w 14 projektach międzynarodowych:

„Szlakiem aksamitnych rewolucji, Serbia-Ukraina-Gruzja” (2005); „Obywatelski Kaukaz” (2006); „Solidarni wczoraj i dziś” (projekt polsko-białoruski, 2007); „Szermierze dla Palestyny” (2007); „TIPS – T-learning to Improve Professional Skills for Intercultural Dialogue” (2007-2009); „Civil Palestine” (2008); „Drogi i bezdroża wolności” (projekt polsko-ukraiński, 2009);

2. Miesięcznik „Znak”, wydawany przez Spółdzielczy Instytut Wydawniczy Znak, 1990-1991, członek redakcji.

3. Półrocznik Formamente (Rivista Internazionale di Ricerca sul Futuro Digitale), wydawany przez Università degli Studi Guglielmo Marconi, 2007-nadal, członek Komitetu Naukowego.

4. Półrocznik Studia Socialia Cracoviense, wydawany przez Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie, 2009-nadal, członek redakcji.

5. Półrocznik Digital Universities: International Best Practices and Applications, wydawany przez GUIDE Association (Global Universities in Distance Education), 2013-nadal, członek Komitetu Naukowego.

6. Seria wydawnicza „Duchowość klasztorów polskich: przekaz i komunikacja”, wydawana przez Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie, 2015-nadal, członek rady naukowej.

Ad. 5/ działalność dydaktyczno-popularyzatorska:

Działalność dydaktyczna:

Habilitant wykłada przedmioty z zakresu dziennikarstwa, informatyki i filozofii, w języku polskim i angielskim. Współtworzył on również program studiów dziennikarskich na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie.

Działalność popularyzatorska:

1. Wzorzec pytań metafizycznych, Tygodnik Powszechny, 1985.

2. Filozofia i mądrość, Wywiad z o. Józefem M. Bocheńskim, Czas, 1992.

3. Matematyka to przygoda – Setna rocznica urodzin Stefana Banacha - człowiek i uczonek, Czas, nr 546 z 26 marca 1992.

4. Człowiek czy android, Czas, 1994.

5. Trudny pokój, Więź, 8 (478), 1998, ss. 212-215.

6. Orędownikowi polszczyzny, mistrzowi pokoleń dziennikarzy. Laudacja wygłoszona podczas uroczystości wręczenia Lauru SDP 2012, w: Elżbieta Binder (red.), Najlepsze publikacje.

Nagrody SDP 2012, Wydawnictwo SDP, Warszawa 2013, ss. 21-24.

7. Reportaż to przygoda, w: K. Gurba, W. Gadowski, M. Łysek (red.), Próba głosu. Antologia reportaży, Wydawnictwo FALL, Kraków 2012, ss. 7-9

„Drogi i bezdroża wolności II” (projekt polsko-ukraiński-gruziński, 2010); „Polacy i Gruzini – wzajemne portrety” (2010); „Sonetor – Training of Cultural Mediators Utylizing New Social Networking Software” (2012-2014); „Polonia.ua” (Projekt polsko-ukraiński, 2013); Romska Akademia Mediów (2013-2014); TIME – Train Intercultural Mediators for a Multicultural Europe (2014-2016).

Ad. 7/ międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność naukową:

1. Nagroda Rektora Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, 2008, Rektor UPJPII w Krakowie, za osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne w Akademii
2. Nagroda Rektora Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, 2013, Rektor UPJPII w Krakowie, za osiągnięcia w pracy naukowo-dydaktycznej i organizacyjnej
3. Odznaka Zasłużony Działacz Kultury, 2001, Ministerstwo Kultury i Ochrony Dziedzictwa Narodowego RP, za zasługi w tworzeniu, upowszechnianiu i ochronie kultury
4. Odznaczenie Krzyż Wolności i Solidarności, 2013, Prezydent RP, za zasługi w działalności na rzecz niepodległości i suwerenności Polski oraz respektowania praw człowieka w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Ad. 8/ wygłoszenie referatów na konferencjach krajowych lub międzynarodowych:

Habilitant wygłosił łącznie 30 referatów, w tym 16 w języku angielskim podczas konferencji o zasięgu międzynarodowym.

4. Osiągnięcia dydaktyczne i popularyzujące naukę:

Ad. 1/ uczestnictwo w programach europejskich i krajowych;

Ad. 2/ udział w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych:

Habilitant brał udział w organizacji 18 konferencji, w tym 15 międzynarodowych.

Ad. 3/ udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism:

1. Seria Zeszytów Naukowych UJ „Zapiski myśli humanistycznej - Sens”, wydawanych przez Uniwersytet Jagielloński, 1987-90, członek Rady Programowej.

Tłumaczenia opublikowane prac naukowych z języka angielskiego i inna działalność:

1. Douglas R. Hofstadter, Kto kim kręci wewnątrz bilardownicy, albo jakie jest znaczenie słowa JA?, Znak, nr. 375-376, Kraków, 1986, ss. 157-178.
2. Douglas R. Hofstadter, Preludium... Mrówcza fuga, Literatura na świecie, nr 10(207), Warszawa, 1988, ss. 3-55.
3. J. Buchanan, Wyłanianie się ładu, Znak-Idee, Kraków, 6, 1994, s. 108-121.
4. Alvin C. Plantinga, Bóg, wolność i zło, Wydawnictwo Znak, Biblioteka Filozofii Religii, Kraków, 1995.
5. Douglas R. Hofstadter, Dziwne pętle jako istota świadomości, Znak, 484, Kraków 1995.
6. Douglas R. Hofstadter, Kanon Kraba, Znak, 484, Kraków 1995.
7. Daniel C. Dennett, Gdy filozofowie napotykać sztuczną inteligencję, Znak, 484, Kraków 1995.
8. Robert Sokolowski, Obecność eucharystyczna (rozdział książki), Wydawnictwo Biblos, Tarnów, 1995, s. 240-266.
9. Friedrich A. von Hayek, Droga do niewolnictwa, Wydawnictwo Arcana, Kraków 1996.
10. Douglas R. Hofstadter, Goedel, Escher, Bach. An Eternal Golden Braid, Wydawnictwo Zysk, Poznań, (w przygotowaniu do druku) s. 655.

2. Przygotowanie i pokazy programów komputerowych do wspomagania nauki dzieci niepełnosprawnych, lata 1989-92. Część potrzebnego sprzętu i elementy oprogramowania uzyskałem od włoskiego oddziału IBM z Bolonii. Adaptacja oprogramowania i tłumaczenie instrukcji na język polski. Pokazy i zastosowanie prostych gier komputerowych dostosowanych do umiejętności dzieci w szkołach i na spotkaniach z rodzicami.

Ad. 6/ opieka naukowa nad studentami lub pełnienie funkcji promotora pomocniczego:

Habilitant był promotorem 92 prac licencjackich i 54 magisterskich; recenzent 62 licencjackich, 39 magisterskich.

Ad. 7/ staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach akademickich – 3 miesięczny podbyt badawczy na Uniwersytecie St Andrew w Szkocji; 2-3 tygodniowe wyjazdy badawcze 8

instytutów i naukowych i badawczych w takich krajach jak, Włochy, Bośnia-Hercegowina, Wielka Brytania, Litwa (również: prelekcja i wykłady).

Ad. 8/ udział w zespołach eksperckich:

1. Zespół tutorów UNESCO and Athabasca University's Media and Information Literacy and Intercultural Dialogue (MILID) Course, 27 kwietnia – 2 października 2015, funkcja tutora oceniającego w jednej z grup uczestników kursu UNESCO.
2. GUIDE Quality Observatory, ekspercki zespół do analizy jakości systemów uczenia na odległość, od października 2014, członek Komitetu Naukowego.
3. Rada Nadzorcza Radia Kraków S.A., 2011-14, przewodniczący Rady Nadzorczej Radia.
4. Rada Nadzorcza Radia Kraków S.A., 2011-14, członek Rady Nadzorczej Radia.
5. SALTO, ekspercki zespół analizy.

Sprawozdanie z dyskusji Komisji ds. przewodu habilitacyjnego

dr. Krzysztofa Gurby

H. Ciążela – Przychyla się do recenzji Gabrieli Besler. Dorobek budzi wątpliwości merytoryczne i metodologiczne: filozofia pełni w dorobku dr Gurby rolę uboczną i drugorzędną. Zauważa się brak głębokiej filozoficznej refleksji by można było mieć przekonanie, że ten dorobek jest wystarczający do postawienia wniosku o stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie „filozofia”. Filozofia u dr Gurby nie decyduje o tożsamości teoretycznej dorobku. Należy on do pedagogiki, informatyki i dydaktyki. Prof. Ciążela nie widzi związku jego dorobku z tytułem, o który się ubiega, czyli doktora habilitowanego filozofii. Dorobek jest znaczący, ale z zakresu pedagogiki i medioznastwa. Ocenia ona również, że jest to dorobek popularyzatorski; stwierdza, że popiera interdyscyplinarność, zauważalną u dr Gurby, ale w tym wypadku nie ma w u niego osiągnięć z zakresu filozofii.

J. Makselon - Powiedział, że habilitant jest ofiarą zmian w regulacjach, niejasności organizacyjnych, co do klasyfikacji takiego dorobku. Dr Gurba „czuje” filozofię mediów; jest ona obecna również w przekładach książek filozoficznych, które dokonał. Dalszy dorobek świadczy o zainteresowaniach i kompetencjach filozoficznych. Dr Gurba może dużo zdziałać w zakresie filozofii mediów.

G. Besler – Prawo mówi o konieczności posiadania artykułów i publikacji z danej dziedziny. U dr Gurby wątki filozoficzne są skromne; habilitant potraktował kwestie filozoficzne ubocznie.

B. Andrzejewski – Dostrzega w książce habilitanta humanistykę, szczególnie obecność kwestii dotyczących człowieka. Dzięki metodzie zdalnego nauczania można promować biednych, którzy dzięki uzyskanemu wykształceniu będą mieli możliwość „dociągnąć” do bogatych. U dr Gurby zauważa się duży dorobek konferencyjny, co pozwala na łączenie ludzi. Metoda „distance learning” jest oczywiście słabsze niż spotkanie mistrz-uczeń. Jednak prof. Andrzejewski nie dostrzega w dorobku dr Gurby metodologii filozofii. Podpowiada on habilitantowi treści filozoficzne warte rozwinięcia, np. w odniesieniu do twierdzenia, że człowiek się liczy, należy wyjaśnić jaki „człowiek”? Gurba jest samodzielnym naukowcem i może tak funkcjonować, choć słabo wykorzystał kompetencje filozoficzne. Podkreślenie roli człowieka w dorobku jest istotne, stąd może zaoferować habilitację w innej dziedzinie niż filozofia.

W. Tyburski – Komisja nie może nadać tytułu doktora habilitowanego w innej dziedzinie.

G. Hołub – Dorobek dr Gurby to praca interdyscyplinarna. Przedstawiciele poszczególnych nauk zawsze będą niezadowoleni i będą wykazywać trudności z jednoznacznym zakwalifikowaniem jego dorobku.

J. Byrska – Ale gdzie zakwalifikować dorobek dr Gurby, jeśli nie w ramach filozofii? Dydaktyka również byłaby niezadowolona z zastosowanej metodologii i poruszanych kwestii merytorycznych. Szeroko rozumiana filozofia przyjmuje to, co habilitant prezentuje. Posługuje się on metodami humanistyki i pojęciami filozoficznymi. Tak nowoczesna dziedzina (nauczanie

na odległość) może zostać zaliczona do szerokiego ujęcia filozofii.

G. Besler – Twierdzi, że widziała podobne pozycje, tj. pozycje z zakresu e-learningu i widzi w nich więcej treści filozoficznych niż w książce dr Gurby, choć nikt nie traktował tych pozycji jako filozoficznych. Habilitant nie cytuje książek z pogranicza filozofii.

B. Andrzejewski – Dostrzega w dr Gurbie samodzielnego pracownika nauki. On zapracował na samodzielność. Istotne twierdzenie, które promuje to, że liczy się człowiek. Te rzeczy ujmują prof. Andrzejewskiego.

W. Tyburski – Ma wątpliwości dotyczące zakwalifikowania dorobku, choć nie wyklucza że zasługuje on na stopień doktora habilitowanego. Problematyka filozoficzna jest u niego obecna ubocznie. Do czego można zakwalifikować jego dorobek: ontologia, teoria poznania? Nauczanie na odległość, to bardziej edukacja i komunikacja. Formułuje uwagi pod adresem Rady Wydziału Filozoficznego UPJPII: Rady zbyt swobodnie potraktowała ten przypadek; może należało skierować dr Gurbę na pedagogikę. Habilitant nie wyeksponował, co jest jego dorobkiem filozoficznym. To czy jest on rasowym filozofem budzi wątpliwości.

W. Tyburski – Konkluduje, że uchwała Komisji ma charakter opinii.

Dyskusja została zakończona.